

“Wow wow wow”

Rechtbankverslag 20-8-2024

Gemeente Bodegraven tegen Alice Besselink

Rechtbank Zutphen

Bij mijn aankomst bij de rechtbank om 13.00 uur, staat een grote groep mensen die Alice komen steunen in de strijd voor onderzoek en gerechtigheid in de zaak Joost Knevel.

Daarbij zijn er velen die eveneens opkomen voor kinderen in allerlei schrijnende situaties.

Verbinding, vereniging en een positieve energie, is het eerste dat opvalt.

Zo'n 39 mensen mogen de rechtszaal betreden. Bovenin de zaal, achter een glazen wand, het publiek. Beneden zal de rechter plaatsnemen met aan zijn linkerkant de griffier.

De eisers zullen links voor het aangezicht van de rechter plaatsnemen, vanuit de rechter gezien, te weten de burgemeester van gemeente Bodegraven-Reeuwijk, de heer Michiel Grauss, advocaat, mr. Cees van de Sanden en mr. Heleen Peeters.

In volgorde van toelating gaan journalisten naar binnen, een cameraploeg en enkele anderen die waarschijnlijk beroepsmatig deze zitting mogen bijwonen.

Alice mag iemand meenemen om haar te ondersteunen. Samen lopen we naar de desk rechts voor de rechter.

We groeten de rechter en griffier vriendelijk en Alice geeft aan te willen blijven staan.

Alice laat haar ketting aan de rechter zien met een kruisje als hanger. Symbolisch voor haar omdat zij “haar kracht ook uit het goddelijke krijgt en dat zij denken voor God te spelen, over alle ethische grenzen gaan. Zij mogen weten dat zij *nóóit* voor God mogen spelen ten koste van andere mensen. Ik wil het duistere en het kwaad laten zien dat ik licht ben”

Na een aantal pogingen om haar te laten plaatsnemen op een stoel, gaat hij akkoord. “Ik stá in mijn recht “ „Ik wil voordat we beginnen, allereerst deze tekst aan u overhandigen en voorlezen”, zo begint zij.

Ze is duidelijk en spreekt zelfverzekerd.

Duidelijkheid is belangrijk voor haar. Gezien de enorme spanning die zij reeds lange tijd ondergaat in het belang van het onderzoek naar feitelijke onderzoeksgronden, de vele

aanvallen en gangstalking op haar persoonlijk, daarin meegenomen dat gebleken is dat ons rechtssysteem niet genegen is onafhankelijk onderzoek te doen in deze zaak en de onderzoekers wegzet als leugenaars en mensen met “verzonnen meningen”, is zij stellig tegen de rechter, voordat de zaak begint.

Ik zit naast haar en zal ondersteunen, observeren en verslag doen van deze zitting.

Gezien de vele valse mediaberichten van de afgelopen tijd is het zeer belangrijk uitgebreid te beschrijven, hoe de zitting écht is verlopen.

De krantenartikelen van o.a. de Telegraaf en het AD zijn in hun dynamiek opruiend geweest, zelfs leugenachtig, de personen belachelijk makend die feitelijke onderzoeksgronden naar voren brengen. Met name Alice is daarvan overduidelijk het slachtoffer geweest. Deze journalisten zijn vandaag deels aanwezig. Silvan Schoonhoven van het de Telegraaf, Chris Klomp via zijn social media X-kanaal.

Ze hijgen figuurlijk, van achter in haar nek, deze mensen die je kapot willen schrijven, niet fijn... maar ze is sterk, vastberaden en vol energie.

De eisers komen binnen en nemen plaats. Eerlijk gezegd had ik verwacht dat alleen advocaat Cees van de Sanden aanwezig zou zijn, daar hij degene is die optreedt voor de gemeente én zélf eist dat Alice haar social media-posts verwijderd en stopt met de uitlatingen over satanisch ritueel kindermisbruik in Bodegraven.

Hij eist dit namens de gemeente en dreigt met dwangsommen van €5000,- per dag, met een maximum van €200.000,- als zij niet onmiddellijk stopt met posten, beschuldigen en oudere posts verwijderd.

Dat is waar het VANDAAG om gaat.

De toon wordt direct gezet door Alice.

Bij aanvang, voordat de eisers binnen waren, geeft zij geen gehoor aan het verzoek om te gaan zitten, plaats te nemen in het bankje. Alice wil blijven staan!

Daar heeft zij een goede reden voor, „Ik stá in mijn recht en ik sta hier als mens. Ik heb geen contract met u”, en legt uit dat zij hierin gerespecteerd dient te worden. De rechter gaat akkoord en begint met spreken.

Hij wil nu de eisers en de gedaagde gaan benoemen, plus de mensen die aanwezig zijn , optredende voor de betrokkenen.

Alice geeft direct aan dat zij allereerst een A4-tje wil uitdelen en deze wil voorlezen. „Wij zijn hier in een vergadering en ik heb geen zaak met u”, waarop zij toestemming krijgt om de tekst uit te delen. De rechter, griffier mevrouw Proce (?), mr. van de Sanden krijgen een exemplaar uitgereikt. Deze nemen zij aan.

De rechter, mr.dr.P.F.A. Bierbooms, belooft Alice dat zij dadelijk de ruimte krijgt de tekst voor te lezen, nadat hij de namen van de eisers heeft genoemd.

Burgermeester Michiel Grauss, mr. Cees van de Sande en mr. Heleen Peeters worden welkom geheten in dit kort geding.

Daarna wordt Alice gevraagd hoe zij aangesproken wil worden, met welke achternaam, Besselink of Bosman. „Alice is mijn naam, u mag mij Alice noemen” en daaropvolgend mag ik mijzelf voorstellen. „Mijn naam is Tamara D. en ik ondersteun Alice, maak verslag en onderzoek”, zeg ik.

De pers wordt genoemd en er wordt op gewezen dat de aanwezige cameraploeg, toestemming heeft om opnames te maken, met dien verstande dat de eisende partij niet in beeld wil worden gebracht. Voor het overige publiek is het niet toegestaan opnames te maken, met eventueel als gevolg bij overtreding van deze huisregel, verwijdering uit de zaal.

Alice geeft aan totaal geen problemen te hebben met gefilmd worden, omdat zij niets te verbergen heeft. „Ik heb geen maskers en ik sta waar ik voor sta. Wel wil ik vóórdát de rechtszaak begint mijn verklaring voorlezen, want ik ga namelijk niet “in contract”, waarna de rechter haar wederom toezegt dat zij hier zo de gelegenheid voor krijgt, ná zijn inleidende opmerkingen.

De rechter gaat verder. Hij heeft vele extra producties ontvangen van de kant van de eisers, producties 52-115, maar aangezien deze te laat zijn ingediend, namelijk om 16.30 uur gisterenmiddag. „Deze ga ik weigeren, want dat is niet de goede procesgang”.

Mr. Van de Sanden is er ontstemd over, maar het publiek boven begint te juichen en te klappen.

„Dan is er ook nog een “aanvulling van eis geweest hè”, zegt rechter Bierbooms, „dat ook uitlatingen over u persoonlijk hierin meegenomen moeten worden”, kijkend naar de advocaat van gemeente Bodegraven. “ U zult daar een grondslag voor moeten aantonen”. Dat zou in een nieuwe zaak moeten zijn.

De gang van zaken zal zo zijn dat de eisende partij eerst aan het woord zal komen om de eis toe te lichten.

De rechter vertelt nu wat de eis van de eisers is:

● De gemeente eist dat er niet langer gesproken mag worden over satanisch pedofiele netwerken in de gemeente die zouden bestaan, dat er geen namen meer genoemd worden en dat met terugwerkende kracht oudere berichten verwijderd moeten worden, alle uitlatingen over dit onderwerp moeten verwijderd worden. Dit verbod overtreden zou dwangsommen tot gevolg hebben van €5000,- tot een maximum van €200.000,-

De gemeente verwijst hier naar een uitspraak van de voorzieningenrechter in Den Haag van 2-7-2021 waarin uitlatingen hierover onrechtmatig waren.

„U weet dat dit is teruggedraaid?”, valt Alice bij. „U mag daar iets op zeggen, ik zeg nu alleen hoe de eis door de gemeente is ingekleed”.

Nú is het na herhaaldelijk aangeven de tijd voor Alice, om alvorens de eisers mogen spreken, voor te lezen wat zij thuis heeft opgesteld, wat haar standpunt is en welk A4-tje er zojuist is ingebracht voor het dossier.

Tijdens het voorlezen wordt zij onderbroken door een dame van de cameraploeg, omdat zij niet goed te verstaan is op de tribune. Nadat de rechter haar nogmaals vraagt om anders tóch te gaan zitten en Alice aangeeft dat zij niet wil en nogmaals zegt te blijven staan, kan zij haar tekst voorlezen:

● „Ik heb met de advocaat, de organisatie waar hij werkzaam voor is en diens medewerkers en organisatie en diens personen die hij vertegenwoordigd en diens aanverwante en/of samenwerkende organisaties en diens medewerkers géén zaken en het is mijn uitdrukkelijke wil om met hen ook geen zaken te doen. Mocht er wel een verbintenis zijn tussen mijn persoon en (één) van de van de bedoelde partijen, dan is deze zonder mijn medeweten en zonder mijn toestemming ontstaan.

De voorwaarden van die verbintenis zijn mij nooit voorgelegd en daarmee is de eventuele verbintenis door list en bedrog en samenweefsel van verdichtsels tot stand gekomen en is de verbintenis van rechtswege nietig. Voor zover de eventuele verbintenis aan vernietigbaarheid lijdt, vernietig ik de verbintenis of verbintenissen bij deze uitdrukkelijk en met terugwerkende kracht” – aldus Alice

Het publiek applaudisseert.

Dan is het nu de beurt aan de eisers om de eis toe te lichten.

De rechter vraagt of er pleitaantekeningen zijn en de advocaat reageert daar positief op.

Een exemplaar van de pleitaantekeningen wordt overhandigt aan de rechter, Alice neemt deze niet aan.

Mr. van de Sanden:

● „Horror in Bodegraven”, zo begint hij, waarop hij uitspraken en posts aanhaalt en voorleest. Meerdere stukjes passeren de revue. “Wie zou nu de waarheid spreken, Joost, die geen enkel belang heeft, ...anders dan dat hij kinderen in de netwerken wil helpen...”

„...wat de gemeente doet met mensen als Joost” , „wat als het waar zou zijn”,

„Of deze meneer van de Sanden, die ons gaat zeggen dat wij onze content moeten weghalen, terwijl wij de waarheid schrijven, alles op feiten gebaseerd, die zelf onwaarheden schrijft en ze niet rectificeert en beslag laat leggen op een satanisch ritueel misbruik slachtoffer. Ja, deze meneer van de Sanden wordt beloond en zit nu op een Eerste Kamer-plek voor de VVD...” “en in dit land leven wij momenteel en ik ben er echt helemaal klaar mee, dus meneer van de Sanden, fuck you”

De rechter grijpt in, dit was niet de bedoeling, en kijkt naar de advocaat die spreekt. „Er zou een misverstand kunnen bestaan dat dit uw betoog is”, zegt hij tegen van de Sanden.

Het publiek klapt voor de rechter.

Tóch gaat van de Sanden door met aanhalen van mogelijke uitlatingen, al dan niet letterlijk, al dan niet zelf verwoord.

„Er komt een hele grote schadeclaim aan ...maar eerst wil ik dat die kinderen uit die netwerken komen en daar doe ik mijn best voor” „...we hebben jullie goed in beeld, jullie zijn een criminele organisatie van de pedocult. Het wordt tijd dat jullie worden opgepakt en als de politie niets doet, omdat zij een eed hebben afgelegd aan de koning, maar betaald worden door het volk...dan gaan er burgerarresten volgen en daar ga ik zeker op inzetten...”

„...meneer van de Sanden...machtsmisbruik, helpen bij het verdoezelen van moorden...jij bent voor mij de verdachte...” „...het wordt tijd dat jullie achter de tralies terecht komen en misschien ook wel een in bewaringstelling krijgen...”

„gepositioneerde burgemeesters, ...vrijmetselaars..die mij proberen voor gek te laten verklaren...hoeveel mensen zullen op dit moment vastzitten in centra door leugens zoals jullie doen...”

“...Joost moest naar kindermoorden kijken, satanisch ritueel misbruik mensen, inmiddels weten we ook dat dit bestaat...”

...”meneer van de Sande, hij hoort voor het tribunaal en verdient de hoogste straf en ik zal er alles aan doen jou daar te krijgen, God bless”

Dit zijn enkele “aanhalingen”...

Ik hoor Alice soms zuchten om de smalende toon, bedoeld om te wreken.

Volgens de advocaat verspreid mevrouw Bosman dagelijks een mand vol giftig fruit via social media.

Hij grijpt nu terug naar het verleden, waarin de gemeente Bodegraven, onverwacht, “uit het niets”, werd geconfronteerd met beschuldigingen aan hun plaats dat daar het middelpunt van satanisch ritueel kindermisbruik zou hebben plaatsgevonden.

Hij noemt de namen van Kat, Raatgever en Knevel als complotdenkers die voor diep trieste gevolgen hebben gezorgd binnen Bodegraven. Civielrechtelijk veroordeelden om het aanjagen van dit complot, zo vervolgd hij. Bosman en haar volgelingen beweren dat de zaak Bodegraven in een doofpot gestopt wordt.

Kat, Raatgever en Knevel hadden deze uitlatingen en verdenkingen mogen doen, indien deze van deugdelijke onderbouwing was voorzien, zo sprak de rechter in hun zaak.

“Hieraan ontbreekt het echter volledig” “...slechts gebaseerd op hervonden herinneringen. Deze herinneringen ...geen feitenmateriaal van aanwezig...”

“...fictief bewijsmateriaal...”

Van de Sanden stelt dat het verboden is om ongefundeerde beweringen te doen over een gemeente waar satanisch ritueel misbruik zou hebben plaatsgevonden. De complotdenkers werden dan ook veroordeeld voor opruiing en smaad...”De rechtbank laat geen spaan heel van de uitlatingen van Kat, Knevel en Raatgever...er kan nog geen begin van objectief bewijs gevonden worden voor de juistheid van de verklaring van Knevel...” “Er volgen daarom ook stevige gevangenisstraffen”

“De speciale voorwaarden die hen gesteld zijn, daarvan is de proeftijd nog niet verstreken...”

“De advocaat die de gemeente bijstaat, dient bijzondere bescherming te verdienen...” - hij spreekt over de dreiging die uitgegaan zou zijn van Raatgever aan het adres van de advocaat en over zichzelf in deze zaak van vandaag.

Dit alles gezegd hebbende, gaat de advocaat eindelijk over tot concreet spreken devtegenwoordigevtijd.

“De processen van heling, begonnen eindelijk weer plaats te vinden, totdat mevrouw Bosman zich een paar maanden online begon te roeren”

„Mevrouw Bosman maakt zich schuldig aan identieke uitingen als die van Kat, Knevel en Raatgever ...en waar mogelijk zelfs nog een schepje erboven op. Schaamteloos haalt zij de goede naam van de gemeente én haar inwoners door het slijk”.

„Mensen worden opgeroepen tot burgerarresten en tribunalen worden in het vooruitzicht gesteld”, aldus van de Sanden.

Vervolgens beschuldigd hij Alice van vals gedrag tegenover journalisten en zegt dat zij een motorclub op 1 journalist heeft afgestuurd, “uiteraard voor een goed gesprek”

Alice snuift naast mij van verontwaardiging en boosheid, zij weet dat deze opmerking zo ongeloofelijk vals en onwaar is. Hierbij voegt hij toe dat Alice opgeroepen zou hebben tot haat, geweld, “van het meest smeriger soort”

Smalend zegt hij “alles uit naam van liefde en voor de kinderen”

Alice zou ongefundeerde verhalen rondpompen over de gemeente, over Knevel.

Dankzij Alice ontvangt de gemeente “bedenkelijke mailtjes” en heeft “de veroordeelde fakkeldrager bij het huis van minister Kaag zich gemeld waardoor medewerkers zich onveilig voelen.

“Wij, de burger, mogen ondertussen opdraaien voor de kosten van dit verhaal”.

“Van een oud-politie-agente zou je mogen verwachten dat zij oog heeft voor haar daden, dat zij burgers beschermd i.p.v. deze doelbewust te beschadigen”

Nu gaat van de Sanden een parallel trekken naar Qanon en Pizzagate en oevert hier eindeloos over door om vervolgens terug te komen bij Alice. De bestorming van het Capitool wordt er ook nog even bijgehaald.

Een kwaadaardige elite wordt genoemd als fictie en benoemd als extremisme en een complexe dreiging voor onze samenleving. “Hier zien we precies waar de AIVD ons voor waarschuwt”

Alice wordt gelijkgesteld aan deze aanhangers. Een doelbewust, kwaadaardig doel zou zij hebben.

Zij beschadigd mensen doelbewust, “uit liefde, dat dan weer wel”...& grijpt weer terug naar Pizzagate en gaat door over beloofde tribunalen.

“ Ik vertegenwoordig hier vandaag voor het welzijn van ons allemaal, ook voor de mensen op de publieke tribune” – aldus van de Sanden.

Het publiek op de tribune joelt ontkennend.

“Er moet een halt worden geroepen op deze ..complotdenkers!” „Internet is niet bedoeld als riool voor strafbare feiten...” sluit hij af

Oh nee, toch niet...nog een keer terug naar Pizzagate...

“Ik verzoek u dan ook om de vordering toe te wijzen”

● De rechter vraagt nu aan de burgemeester of hij concrete voorbeelden kan noemen van de last die hij heeft gekregen van de berichten van mevrouw. “ Heeft u concrete voorbeelden of is het zoals meneer net noemde in zijn pleitaantekeningen?”

Alice vraagt nog even naar de naam van de burgemeester. “Dan moet je luisteren, die heb ik net genoemd”, is zijn antwoord. „... die worden gebeld of krijgen iemand voor zich die bedreigend overkomt, en verwijst naar de verhalen die mevrouw in het leven roept”.

„Onze deur van het gemeentehuis zit nu dicht en er wordt pas open gedaan als de beveiliging open doet”.

Genoemd wordt dat er mails binnenkomen bij het klantencontactcentrum.

De rechter geeft aan dat hij graag concretere dingen of voorbeelden had willen horen...

Het heeft impact op de medewerkers “waar de honden geen brood van lusten”, maar geeft geen bewijzen of concrete voorbeelden.

De burgemeester maakt zich vooral zorgen over de ouders van wie hun kind ooit “verongelukt is”, die mensen zijn “doodsbang”, waarvan hun kind “door een situatie is overleden” , slachtoffers van de bloemleggingen.

Volgens de burgemeester zijn de inwoners van Bodegraven doodsbang. Dit gaat rond in het dorp. Hij wil het voor zijn, de verhalen moeten stoppen.

■ *Mijn mening na alles gehoord en geobserveerd te hebben:*

Alles wat de revue passeert in de reguliere media is voorbijgekomen. De kranten schrijven, doen niet of amper aan wederhoor, hebben niet grondig onderzocht. Een artikeltje zo uit de mouw geschud, binnen no-time geplaatst, weinig grondige informatie.

—

Nu is het de beurt aan Alice, zij mag spreken en weerleggen.

Zij start met het noemen van Max (vd Berg) , de fakkeldrager, die “het licht kwam brengen bij Kaag, niet om geweld aan te doen”.

Zij vertelt dat zij nu al heel lang meeloopt met de mensen die opstaan en niemand kent van hen die geweld gebruikt. „Het enige wat wij doen is onderzoek en er zijn heel veel

doofpotten en er wordt álles aan gedaan...”, dan wordt zij onderbroken door de rechter. De rechter wil dat zij het woord tot hem richt.

„Ik sta niet in een contract, we zijn hier in een vergadering”, zegt Alice.

De rechter kijkt vriendelijk en zegt dat zij niet constant naar hem hoeft te kijken.

Alice verteld dat wat de tegenpartij beleefd, zij dit óók beleefd. Zij verteld over bedreigingen aan haar adres, de Telegraaf, meneer Klomp die van alles over haar schrijft en legt uit dat de bedreiging waar de advocaat aan refereerde heel anders in elkaar zit.

De rechter geeft aan dat de heer Klomp geen partij is in deze en Alice geeft aan hier onderzoek naar te willen. „Als er onderzoek komt naar de hele zaak en alles daarom heen, ontstaat er weer rust voor beide partijen”, zegt zij.

Alice vertelt dat haar onderzoek begon met dat 1 partij loog en de andere partij kwaad werd aangedaan. Altijd heeft zij in het midden gelaten, op een keurige manier met deze zaak omgegaan en zij verzekerd de rechter ervan dat zij een goed mens is, aldus Alice.

De rechter kijkt ons vriendelijk, bevestigend aan.

■ *Persoonlijk vind ik de rechter een fijne energie hebben, netjes omgaand met de emoties in deze zaal, duidelijk en in voor een grapje, menselijk. Dit even terzijde, we gaan door...*

Alice heeft altijd via de reguliere, nette manier contact gezocht met iedereen die betrokken is in deze zaak of kan helpen. Dat dit nu op een andere manier gaat is nooit de bedoeling geweest, maar als je niet gehoord werd terwijl er meer dan genoeg onderzoeksgronden zijn....Zij roept op om in gesprek te gaan, nu wordt alles wat wij hierover willen zeggen buiten de deur gehouden. Inmiddels worden er allemaal mensen ingezet en heb ik te maken met een criminele organisatie, zo durft zij het te noemen, omdat zij voldoende verdacht zijn om hen te horen en onderzoek te doen.

Alles wat zij aan hun kant beleven, beleef ik ook. Ik ga hier niet gelijk om piepen, het is ‘part of the deal’ voor mij, maar ik heb geen ander doel dan de kinderen beschermen en Joost Knevel beschermen. Daarmee ook alle kinderen van de Toeslagenaffaire die verdwenen zijn en daar mag niet over gesproken worden.

Als daar wel over wordt gesproken komt meneer van de Sanden om de hoek om een civiele vordering te doen zodat je je mond wel houdt of ze worden bedreigd met de woorden, „als u spreekt of de media opzoekt, ziet u uw kinderen nooit weer terug!”

Ze kijkt van de Sanden aan die zijn hoofd schudde en vraagt „ontkent u dit?”

De tribune klapt. Er zitten ook slachtoffers van uithuisplaatsingen en gedupeerden.

„U zegt het”, zegt de rechter.

„Nogmaals, ik ga niet in contract met dit soort mensen, dat zeg ik al lang. Ook niet meer met de politie, waar ik ooit trots op was dat ik dat uniform heb gedragen en dat meen ik oprecht. Ik ben burn-out geraakt en dacht ik ben dat uniform niet meer waard, het lukte me niet meer mijn werk naar behoren te doen, omdat ik alles heel erg goed wilde doen, met name voor het volk. Die meneer die daar hangt, daar ben ik alles behalve trots op.

„Dat begreep ik al”, zegt de rechter.

„Jammer dat hij niet is afgeplakt, maar dat accepteer ik dan maar, omdat er hier toch mensen zijn die nog geloven dat hij het goed voor heeft met het volk, ik niet, maar ik heb in ieder geval dit wat ik u voor wil lezen...

„Vandaag sta ik voor alle verdwenen kinderen, voor alle seksueel misbruikte kinderen, nu nog in netwerken, alle satanisch ritueel misbruikslachtoffers, allen die op dit moment de kracht missen tegen deze totaal gestoorde zieke cult, waarvan de leden zich in alle lagen hebben geïnfiltreerd , op cruciale posities.

Die door middel van vies machtsspel, afdwingen, misbruiken van de macht, omkoping en chantage, het misbruiken van overheidsinstanties, de mensen die opstaan te ontcrachten, het stelen van kinderen, het experimenteren op de mens als proefkonijn, door de verdachten door Joost genoemd.

Het inzetten van deze advocaat is in mijn overtuiging lid van deze criminele mensonterende organisatie, die de pedocult beschermd ten koste van onze kinderen.

De opdrachtgever heeft samen met van de Sanden dit handelsspel al eerder gespeeld, hierdoor ten onrechte 3 jaar lang beslag gelegd op Joost zijn bankrekening.

Zelfs toen vorig jaar dit middels een uitspraak bevestigd werd, ik meerdere acties deed, beslag wat er al lang af moest, in mijn overtuiging opzettelijk werd gehandhaafd.

De berichten werden nooit verwijderd, hij die mij nu vraagt deze te verwijderen.

Ik eis onderzoek naar de zaak Bodegraven, daar waar de sleutel ligt, ontworpen door één van de misbruikers van Joost, zo zegt hij.

Een meisje vermoord dat Sandra heet, plots geëmigreerd. Waarvan Joost zegt dat ze vermoord werd en hij moest kijken – trauma based mindcontrol .

En Co vd Berg, Chris Klomp, rechter de Haan, zeggen dat ze nog leeft...dit laatste is bewijsbaar!!! Breng mij haar en eerder zal ik niet zwijgen.

Het publiek applaudisseert

Joost kan haar niet brengen, de klas verteld dat ze geëmigreerd was zoals in verklaring door mij opgenomen. Het lijkt uiteraard weggemaakt.

Wie liegt en wie spreekt waarheid?

Verder eis ik onderzoek naar de verdwenen kinderen vaak ten onrechte en onder misbruik van overheidsgezag uit huis geplaatst, middels een vies gespeeld spel dat Toeslag heet. Waar zijn de kinderen? Ik eis onderzoek.

Baybasin, de politiek gevangene in dit land, de uitruil m.b.t. de Demmink-doofpot, verband houdende met het Rolodex-onderzoek!

Erkende misbruikslachtoffers van Demmink en vele anderen zeer hoge cruciale posities misbruikten, zoals Bart van Well, nu middels overheidsdienst onder dwangmedicatie gebracht.

Erkend maar geen strafproces voor de daders die op dat moment op hoge posities zaten en i.p.v. straf promoveerde tot Secretaris Generaal. Twee Turkse jongens die aangifte tegen hem deden. De vader van Yeşilgöz, bevriend met Demmink, regelde de doofpot door Baybasin te offeren, die al 25 jaar vastzit. Waar Huig Plug al jaren vóór opstaat.

Wie alles verloor vanwege de onterechte dwangsommen die werden opgelegd. Geestelijk gemarteld, net als Joost, Wouter, Micha en nu ik.

Wanneer ze je niet het strafrecht in kunnen trekken omdat je geen enkel misdrijf pleegt. Je niet gek te maken bent door hun gangstalkingsprogramma, om je via de ongekozen, lees gepositioneerde burgemeester van het WEF geen in bewaringstelling (=isolatie en opgesloten) kunnen geven.

Je via de media van deze criminele organisatie en hun gekochte journalisten, werkend veelal voor de inlichtingendiensten, waarvan bewijs bij Chris Klomp, die mij kapot schrijft, je nog steeds niet stopt, leugens spreken.

Je via de advocaat zoals van de Sanden, de zaakjes regelt via dwangsommen op verzonnen feiten via de rechtBANKEN in contract met je te gaan, om zodoende je geld en bezittingen te ontnemen, met als doel je te ontcrachten en de cult te verrijken.

Zo werkt deze cult, die ik onderzoek op grond van art. 27, durf ik te zeggen, als oud-agent-rechercheur, dat de heer van de Sanden zich schuldig maakt aan machtsmisbruik middels de rechtbanken, maar ook aan het opzettelijk frustreren van mijn onderzoek naar de kindermoorden in Bodegraven gepleegd.

Met meer dan genoeg onderzoeksgronden, nooit onderzocht door de diensten, bijvoorbeeld de politie, door ons volk betaald. Wiens kinderen als product,

gestolen, voorzien van nieuw BSN-handelsnummer verhandeld. „Als jij spreekt met de media, zie jij je kind nooit meer terug” waardoor ze vaak zwijgen.

Zij die blijven spreken, worden net als ik nu, middels gevonden aantijgingen voor de rechtbank gesleept en in hun handelswijze getrokken.

Bij deze doe ik geen enkele handel met deze, in mijn overtuiging, na onderzoek, criminele organisatie, die handelt in kinderen, ze misbruikt, vermoord, etc.

Ik eis onderzoek naar de verdwenen kinderen, wiens ouders beschermd dienen te worden en gesteund.

WAAR ZIJN ZE?

Ik eis onderzoek naar het meisje Sandra en ook naar de gestolen baby van een yugoslavische vrouw wiens jongetje gestolen werd in de 80-er jaren, waarbij ze van Dissel als dader noemt.

Ik eis onderzoek naar de Demmink-doofpot en het verband met Baybasin en de vader van de Turkse Minister van Justitie hierover. Klokkenluider Huig Plug heeft de kennis hierover.

Ik eis eerlijke rechtspraak!

En anders zal ik u moeten wraken!” – einde betoog Alice

De tribune juicht en applaudisseert

De rechter bedankt haar en Alice vult aan dat zij rust wil voor iedereen omdat zij het helemaal zat is.

Al vier jaar lang geeft zij haar leven voor deze zaak. Sandra, is een absoluut bewijsbaar gedeelte, vertelt ze. „ U kunt daar toch niet tegen zijn?”

Alice zou heel graag stoppen met alles wat zij in deze zaak doet en weer genieten van het leven. „ Ik hou van het leven, maar laat niet eerder los dan dat deze zaak onderzocht is en Sandra is een makkelijk bewijsbaar onderdeel daarvan. Iedereen die tegen onderzoek is, heeft mijns inziens iets te verbergen”.

Verder geeft zij aan dat dhr. van der Sanden delen heeft in zijn betoog waarin Alice zich niet herkent en noemt deze leugens. „ De bedreiging van meneer Klomp, daar kan ik appjes van laten zien dat het andersom is en dat ik wel een goede vriend heb, Arjen B., die super respectvol is, die een gesprek wilde aangaan, maar dat durfde meneer Klomp niet. Toen heeft ie gezegd dat hij Alice met rust moest laten. Alice heeft toen ook de app-conversatie met Klomp gestopt, op aanraden van de vriend.

Klomp is gezegd te stoppen met verkapte bedreigingen, zoals “Janet Ossebaard wist zoveel en nu is ze er niet meer “

De rechter valt in en zegt dat de heer Klomp geen partij is in deze zaak. Hij kijkt haar vriendelijk aan.

Alice antwoordt dat de heer Klomp wél altijd aanwezig is en haar “kapot heeft geschreven”, net als Silvan Schoonhoven, ook aanwezig en meerderen. „Zij werken allemaal samen, maar “piepen” nu. Zij zijn mijn criminele organisatie”

De rechter geeft aan dat hij haar begrijpt, maar zit nu in dit proces met de gemeente en kan hier nu niet over oordelen.

Alice begrijpt hem, maar ziet deze zitting als een vergadering en heeft geen handelscontract, dus doet waar zij hiervoor is, “in mijn eigen tijd”.

Beiden reageren respectvol naar elkaar toe, de rechter zegt dat dit ook mag. Alice wil nog even kwijt dat zij als complotdenker betiteld staat in de politiegegevens en het erg fijn zou vinden dat er “uitgezocht wordt of ik ‘ in complotten denk of dat ik de waarheid spreek”, als goede onderzoeksjournalist en oud-agente en rechercheur, Ik denk dat laatste, maar ik wil dat vooral uitdagen. Waar het om gaat is dat ik het WPG heb aangevraagd over de melding van de heer Klomp, ik heb alle gesprekken opgenomen met die agenten die art. 361 overtreden, “ik heb meerdere van dat soort situaties gehad om alles wat er nu gebeurt”. Zij krijgt niet alle informatie en inzage duurt veel langer dan de 6 weken, iets wat meerdere klokkenluiders meemaken. De melding middels een aangegeven telefoongesprek tussen de politie en de melder, wordt niet bewezen en wordt onthouden.

Zij laat een “heel boekwerk ” zien van zaken die niet kloppen, onbevoegdheden, een officier die niet ondertekend en geeft aan dat dat bewijzen zijn voor een andere zaak.

Zij vraagt de rechter om onderzoek in te gaan stellen.

De rechter bedankt haar en het publiek valt bij met applaus om de woorden die Alice heeft gesproken.

♥ Dan gebeurd er iets speciaals. Alice vraagt de rechter hoeveel tijd ze nog heeft om te spreken.

In de vijf minuten die zij nog krijgt, verzoekt zij de rechter een muzieknummer op te mogen dragen voor alle kinderen, *Heal the world van Michael Jackson.*

De rechter kijkt vriendelijk en zegt het nummer wel te kennen.

Alice lacht en vraagt hem of hij het wil zingen.

De sfeer wordt ontspannen, de energie is prachtig aan onze zijde, het publiek boven heeft al meerdere keren aangegeven enthousiast te zijn over Alice en de rechter.

En ja, de rechter begint te zingen! “We are the world, we are the children...” klinkt het door de rechtszaal. Kippenvel voelend omdat ik zie dat er een mens zit van vlees en bloed en tegelijkertijd de verbaasdheid en geërgerdheid observeer van alle (tegen)partijen in de zaal.

„Het gaat om het gevoel”, zegt Alice

Een ander nummer dan dat de rechter zingt, wordt nu afgespeeld. Alice houdt haar mobiel bij de microfoon en de eerste tonen beginnen te spelen. Kinderstemmen, Michael Jackson die met liefdevolle emoties vraagt om de wereld te genezen en een betere plek voor iedereen op aarde.

De zaal wordt muisstil en luistert....

“HEAL the world, make it a better place, for you and for me and the entire human race. There are people dying, if you care enough for their living, make it a better place for you and for me...”

„Een zeer originele manier waarop u uw spreektijd gebruikt, dank u”, zegt de rechter en vraagt aan mr. van de Sanden of hij wil reageren. Als hij zegt dat hij zijn gitaar heeft meegenomen, begint de tribune te joelen. Wij lachen, alhoewel hij het niet grappig bedoeld aan zijn stem te horen.

De zeer goed verzorgde dame met hooggehakte zwart-wit gestreepte pumps met rode hoge hakken, mr. Heleen Peeters, heeft nog steeds niets gezegd, alleen geobserveerd en wat aantekeningen gemaakt.

De drie wachten net als wij nu op het vervolg van de rechter.

„Er valt niet zo veel meer over de woorden van mevrouw te zeggen, behalve geen enkel bewijs voor haar woeste en wilde stemming die zij geeft”, zegt van der Sanden, „en ik denk dat het demonstreert over waar we het over hebben”.

Het publiek reageert hierop met een boe-geroep

Hij heeft er verder niet zo heel meer over te zeggen, de dagvaarding is duidelijk, zegt hij.

Alice krijgt nog even de gelegenheid om te reageren. Zij verteld dat mr. Van de Sanden hetzelfde heeft geprobeerd bij Joost Knevel, waar 3 jaar lang beslag op zijn rekeningen is geweest. Die is vorig jaar eraf gegaan. Ik heb actief gebeld met Co van de Berg, contactagent, ook met de gemeente Bodegraven, het is moeilijk om door al die instanties te komen, maar ik heb al die gesprekken opgenomen. Toen ben ik geld gaan storten op die bankrekeningen, wat weer terug kwam, ik had erbij gezet “gangstalking”, dat is wat ik denk dat daar gaande is. Ik heb van Joost begrepen dat pas 2 of 3 dagen geleden die rekening pas is opengezet en de andere, van de Rabobank iets eerder.

Ook wil ik zeggen dat gisteren, in mijn overtuiging, het gangstalkingsprogramma is ingezet om angst aan te jagen door gisterenavond om 23.00 uur, met 6 man, Joost zijn woning binnen te treden in Nederland. Gelukkig was hij in Spanje, maar André van Delft die daar woont met zijn vrouw zijn daar heel erg van geschrokken.

U moet zich voorstellen dat Joost 5 jaar oud was en vertelde wat hij meemaakte en in een psychiatrische inrichting werd gestopt en nu gebeurd hetzelfde weer. Hij praat, in het Pieter Baancentrum-rapport staat dat Sandra nog leeft en op grond daarvan wordt hij met wanen gelabeld. De vermeende daders die gingen snel aangifte doen tegen de jongens toen zij het Red Pill Journaal gingen maken, nadat ze álles hebben geprobeerd. Ze hebben een hulpvraag bij de burgemeester neergelegd of hij alstublieft iets wil gaan doen met wat ik u nu vertel. Ik kan het zeggen als agent-rechercheur dat ik nog nooit zoveel onderzoeksgronden heb gezien en ik heb duidelijk gezien dat de er zoveel verdacht is, dan mag u mij vertellen waarom je, als je van Dissel, Bastiaanse of van de Sanden heet, art.27 niet van toepassing zou zijn.

Het publiek klapt in de handen

De rechter heeft verder geen vragen en gaat besluiten.

Er ontstaat wat onrust in de zaal en Alice zegt dat zij haar eis duidelijk heeft gemaakt. Hiervoor is een advocaat nodig, zegt de rechter en dat is ook aan u gecommuniceerd.

Als u een tegeneis wilt instellen, is daar een advocaat bij nodig, dat zou de rechtbank hebben gecommuniceerd met Alice.

Zij reageert hierop dat zij hierover wil informeren bij één van haar mensen die juridisch onderlegd is en klinkt verontwaardigd. „ Anders wraak ik u bij deze als u zegt dat daar een advocaat voor nodig is. Ik sta hier als mens van vlees en bloed, ik sta hier niet in het handelsrecht met u. Ik eis onderzoek en anders wraak ik u. Dat wil ik alleen maar zeggen, dank u.

„Wat zou uw wraakingsgrond zijn?“, vraagt de rechter.

Geroezemoes...

„ En anders ga ik om aanhouding vragen van de zaak“, reageert Alice

„Daar ga ik over“, zegt de rechter. „Anders wraak ik u nog een keer“, reageert Alice , „ en anders moet u mij zeggen waar het wrakingsverbod staat”

„Nee, er is geen wrakingsverbod, maar u moet wel een grond noemen, een wrakingsgrond.

„Dat is dat ik onderzoek is, want alles waar het hier om draait is dat zij zeggen dat ik lieg en Joost en Micha Kat, die 2 zaken gewonnen heeft van de Staat, maar nog steeds niet is

uitgekeerd, niet de minste journalist. Deze mensen, van deze sekte durven deze journalist weg te zetten als zijnde een 'complotdenker'

Wij weten nu na 4 jaar lang dat het geen complotdenkers zijn, maar onderzoekers en het moet stoppen om mij complotdenker te noemen, (nu verheft ze in emotie haar stem), mij nog langer te betichten van leugens. Er moet onderzoek komen en dat eis ik en anders wraak ik u", zegt zij ferm, maar niet onvriendelijk.

Van der Sanden valt nu in en komt terug op de opmerking van de rechter bij aanvang van de zaak dat er een grondslag zou moeten komen voor de extra eis over zijn eigen persoon in deze zaak.

In het belang van de gemeente, het belang dat zij rechterlijk moeten kunnen laten vertegenwoordigen, 2 punten: 1. In de situatie dat een advocaat te maken krijgt met de bizarre waanzin waarvan we zojuist een duidelijke demonstratie hebben gehad, dan wordt het werk van een advocaat beoogd onmogelijk te maken. 2. Ik wil u vragen meteen uitspraak te doen

„ U beledigt mij met de uitspraak 'waanzin', zegt Alice. „ Het is geen waanzin, het is waarheid en dat moet u gaan laten onderzoeken en dat wilt u niet en daar is een reden voor", Alice pikt dit niet!

De rechter wil haar wat gedempter zien, de emotie van het getergd worden en weigeren onderzoek te doen, zijn frustrerend. Alice is het zat om al 4 jaar uitgemaakt te worden voor complottek, daar komt het op neer. Deze woorden richt aan zowel de advocaat als aan de rechter.

De rechter geeft aan NIET meteen uitspraak te gaan doen.

, Want?", zegt van de Sanden

„ Ik moet erover nadenken", is het antwoord van de rechter.

Dit valt niet in goede aarde bij de advocaat . „ Het lijkt me toch dat hier alle reden voor is", hoe langer u wacht...", de rechter onderbreekt hem met „ja, ja..."

Het publiek, Alice en ik, moeten lachen en klappen uit dankbaarheid voor de rechter. De gezichten van de meesten in de zaal staan nu op "onweer"....

„Hoe langer u wacht...."..zegt van de Sanden en mompelt wat slecht te verstane woorden.

„De waarheid brengen", Alice tegen van de Sanden als hij toch probeert de rechter op andere gedachten te brengen. „ U bent bang voor de waarheid"-Alice

De rechter geeft nu het woord aan mij, Tamara.

Ik zeg hen dat ik van de gelegenheid gebruik wil maken om te zeggen om me aan te sluiten bij Alice. Maar ook om te zeggen, ,, u ziet de passie en de emotie die hier mee gepaard gaat. Wij hebben normale levens, met normale gezinnen en willen graag in rust en vrede leven op een liefdevolle manier, maar als blijkt dat er onderzoeksgronden zijn, waarvan er weggeschreven wordt dat er geen snipper is om te gaan onderzoeken, en als Alice als oud-rechercheur dingen aangeeft als een klokkenluider, dan heeft zij daar bescherming voor nodig. Ik wil afsluiten met de zin:

“Je kunt het meisje uit de politie halen, maar niet de politie en rechercheurstechnieken uit het meisje” en zij doet dit geheel belangeloos, voor álle kinderen en Joost.

Ik wil heel graag de burgemeester van Bodegraven vragen “Alstublieft burgemeester, alstublieft, praat eens met Joost”

De rechter gaat nu echt naar achter voor een paar minuten overleg (?)

Als hij terugkomt geeft hij aan dat het mogelijk is om binnen een uur een wrakingskamer te kunnen regelen.

Alice geeft aan toch even kort overleg je willen hebben met de persoon op de tribune die juridisch onderlegd is, of zij wel of niet wil wraken. Ergens komt deze rechter ons wel vriendelijk over en heeft hij Alice de veel ruimte gegeven voor haar inbreng.

Dit verzoek wordt gehonoreerd en hij stelt een korte pauze voor. De eisende partij verlaat eerst de rechtszaal en daarna lopen Alice en ik naar de ingang van de tribune. Na overleg besluit Alice toch niet te gaan wraken.

De rechter stelt dat het vonnis van vandaag uitgesproken zal worden over ongeveer twee weken.

De eisers zijn hier allerm minst blij mee en verzoeken eerder uitspraak te doen.

Rechter Bierbooms geeft aan dat twee weken gebruikelijk is, som iets sneller, waarop Alice aangeeft dat 3 weken ook goed is.

De rechter knikt vriendelijk.

De zitting is gesloten.

De eisende partij verlaat met zwaar geïrriteerde gezichten de zaal.

De tribune staat bemoedigend naar beneden te kijken en wij communiceren op afstand naar hen. Wat een geweldige ondersteuning voor Alice.

Ze heeft alles gegeven wat mogelijk was en zoveel meer kunnen vertellen dan dat voor vandaag de planning was van de eisende partij.

Nu afwachten of deze rechter meegaat in de eis van de gemeente én diens advocaat, of dat hij aan het denken is gezet en zo ja, zijn rug recht weet te houden in deze rechtbank.

Wij hopen uiteraard op het laatste!

Het was nu tijd om naar de vele mensen te gaan, die buiten hun ondersteuning gaven, dat was fantastisch, wat een energie!

Tekst-Tamara Dummer

Getuigenverslag rechtszaak Alice Besselink op 20-8-2024 – Rechtbank Zutphen